

бухгалтерського обліку всіх фінансових операцій, активів і фінансових зобов'язань держави (ст. 56 Бюджетного кодексу).

Порядок ведення бухгалтерського обліку в бюджетних установах здійснюється відповідно до нормативних документів, які затверджені Державним казначейством та Міністерством фінансів України: Плану рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ та Порядку застосування рахунків бухгалтерського обліку № 114, Інструкції про форми меморіальних ордерів бюджетних установ та порядок їх складання № 68, Національних положень бухгалтерського обліку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бюджетный Кодекс Украины от 21 июня 2001 года № 2542-III.
2. Плану рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ від 26.06.2013 р. № 611 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://buhgalter.com.ua/zakonodavstvo/buhgalterskiy-oblik/pro-zatverdzhennya-planu-rahunkiv-buhgalterskogo-obliku-byudzhetnih-ustanov/>
3. Інструкції про форми меморіальних ордерів бюджетних установ та порядок їх складання № 68 від 20.06.2003 р., підстава з0500-03

УДК 316.442

ПІДТРИМАННЯ РІВНОВАГИ СІЛЬСЬКО-МІСЬКОГО КОНТИНУУМУ

*Боднар О.А., аспірант III року навчання
Миколаївський національний аграрний університет*

Щороку з мапи України зникає кілька десятків сіл, а чисельність сільського населення скорочується високими темпами, молоді мешканці сільської місцевості часто залишають свої домівки в пошуках кращої долі у містах, що в свою чергу загрожує втрачання балансу між селом і містом.

Село і місто – це складові сільсько-міського континууму, що взаємно доповнюють одна одну. Переважання будь-якої зі складових континууму має свої межі. Іншими словами, не може і не повинно бути ситуації існування тільки сільської або тільки міської місцевостей. Механізми розвитку і зростання працюють найкраще в умовах наявності чітких відмінностей і зв'язків між містом і селом.

Термін “континуум” (від лат. continuum – безперервне) означає безперервну сукупність. Поняття сільсько-міського континууму було введено Р. Редфілдом, який розглядає його в якості простору, де реалізується соціальна і культурна диференціація “первісного світу”. Результатом цього процесу є урбанізація, що розуміється як перехід від сільського до міського товариства [1].

Під просторовою організацією суспільства ми розуміємо розселення людей в сільських і міських поселеннях, сукупність яких являє собою сільсько-міський континуум. У нашій країні міста і села розглядаються як населені пункти, що відповідають нормативно встановленим критеріям (чисельність населення, структура його зайнятості та ін.). В інших країнах набори таких критеріїв можуть помітно відрізнятися, але чисельність населення визнається всіма.

Сукупність усіх поселень в просторі і в усі часи можна ототожнити з онтологічною, абсолютною, континуальною сільсько-міською нескінченністю.

Континуальний устрій – сутнісна властивість систем розселення. Він робить їх дуже стійкими до внутрішніх і зовнішніх впливів.

Континуальна сутність сільсько-міських поселень дається нам конкретно в просторі і часі, а тому і сприймається як кінцеве, перериване ставлення, яке підкріплюється сформованим адміністративно-територіальним поділом. Вказана обставина відкриває можливість управління організацією і реорганізацією систем розселення [2].

Складові сільсько-міського поселення мають різну природу і призначення. Село успадковує ознаки природного походження людини і його самоорганізації. Місто в свою чергу є культурно-історичною освітою. Формування і розвиток міст являє собою одну з форм управління майбутнім, породжену волею до влади.

Сільсько-міський континуум являє собою джерело і основу систем розселення. Місто або село як такі, взяті самі по собі, не можуть розглядатися в якості такої основи. Це означає, що урбанізацію необхідно розглядати як результат еволюції систем розселення.

Вважаємо за доцільне враховувати специфіку частин сільсько-міського континууму і забезпечувати їх рівноважний розвиток. На нашу думку, село - це вихідний пункт господарського життя суспільства. Село і характерні для нього види занять, такі як водне, лісове і сільське господарство, тісно пов'язані з первинними і фундаментальними основами предметної діяльності, які спираються на процеси перетворення речовини і енергії поновлюваних ресурсів земної поверхні. Згортання сільського способу життя і характерних для нього занять веде як до господарської занедбаності земель, так і до деградації локальних соціальних спільнот, які втрачають свій культурний код.

Відомо, що порушення рівноваги різних характеристик організмів і їх спільнот може мати місце як під впливом внутрішніх процесів в організмі, так і під впливом зовнішнього середовища. Відносно структур сільсько-міського континууму як зовнішнього середовища серед інших чинників виступає життєдіяльність людини. У міру наростання її масштабів та інтенсивності втручання в механізми самоорганізації систем розселення людям треба бути все більш акуратними і обережними, проявляючи максимум уваги до процесів просторової організації суспільства.

Освоєння сільськими мігрантами міських околиць (а іноді і цілком центральних районів), руралізація їх повсякденності може бути розглянуто як продовження світу села в міський простір і навпаки, субурбанізація, як правило, описується через призму включення сільського світу в міський соціальний простір, експансії міста до сільського світу.

Сьогодні в науці і суспільній свідомості домінує уявлення, що основні соціальні відносини (властивості) міського і сільського соціумів протистоять один одному. Проте, важливо підкреслити, що з позицій сільсько-міського континууму вони повинні розглядатися в контексті конгруентності, взаємної відповідності і доповнення. Виключається будь-яка можливість заміни або поглинання одного з них іншим.

Отже, розгляд наведених характеристик з урахуванням реальності сільсько-міського континууму дає можливість побачити їх в новому ракурсі, який передбачає визнання взаємозв'язку і взаємного доповнення села і міста як системи розселення. Це означає, що саме існування міста і села в просторової організації суспільства можливо тільки в умовах їх рівноважного стану.

ЛІТЕРАТУРА

1. Redfield Robert. The Folk society // The American journal of sociology. – № Volume 52. – January, 1947. – P. 294.
2. Пациорковский В.В. Социология расселения как специальная социологическая теория [Електронний ресурс]. Экономика. Социология. Менеджмент. – 2012. – № 4. – С. 25-34. – Режим доступу : <http://ecsocman.hse.ru/data/2012/08/15/1265222008/Patsiorkovskiy.pdf>

УДК 631.162

ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Марковська Т.С., аспірант II року навчання

Науковий керівник – доктор економічних наук, професор Ключник А.В.

Миколаївський національний аграрний університет

Сучасні економічні відносини, в яких функціонують аграрні підприємства, постійно вимагають використання ефективних управлінських технологій, що сприяють збереженню їх фінансової стійкості та платоспроможності. У такій ситуації прийняття управлінського рішення як тактичного, так і стратегічного характеру повинно базуватися на достовірній оперативній інформації в необхідних аналітичних розрізах, забезпечити яку традиційна система бухгалтерського обліку не може [1, с. 341].

Проблемі формування економічних відносин в аграрних підприємствах присвячено чимало наукових праць відомих вчених: В.Г. Андрійчука,